

Udvisning på grund af svig

Udtalt over for justitsministeriet, at jeg ikke kunne være enig i, at § 24, stk. 5, i den nye udlændingelov kunne danne grundlag for en udvisning i et tilfælde, hvor den pågældende ved svig havde opnået opholdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring.

FOB nr. 83.125

Henstillet til justitsministeriet at undergive en afgørelse efter den gamle udlændingelov om udvisning af tre tyrkiske statsborgere, der ved svig havde opnået deres opholdstilladelser efter reglerne om familiesammenføring, fornyet behandling.

(J. nr. 1982-1242-613).

Den 8. september 1983 skrev jeg således til justitsministeren:

»I skrivelse af 14. juli 1983 tog jeg stilling til en klage over, at justitsministeriet havde tiltrådt afgørelser, der var truffet af rigspolitichefen, tilsynet med udlændinge, og hvorefter tre tyrkiske statsborgere skulle udvises af landet med tilhold om ikke på ny at indfinde sig her før den 1. juli 1984. Afgørelserne var truffet med henvisning til bestemmelsen i den gældende udlændingelovs § 4, stk. 1, nr. 6.

De pågældende indrejste den 3. oktober 1980 sammen med deres moder og 4 søskende til Danmark med henblik på familiesammenføring med deres fader, der har tidsubegrænset opholds- og arbejdstilladelse, og den 5. november 1980 fik de opholdstilladelse i medfør af de herom gældende regler. Afgørelserne om udvisning var begrundet i, at de pågældende fandtes at have opnået opholdstilladelse ved afgivelse af bevidst urigtige oplysninger om deres data. Det var tilsynets opfattelse, at de nævnte 3 af de i alt 7 indrejste søskende på tidspunktet for indreisen var over 18 år gamle og således ikke opfyldte betingelserne for familiesammenføring. De havde desuagtet opnået opholdstilladelse ved svigagtigt at udgive sig for andre af familiens børn, der ifølge de fremlagte registreringsattester var under 18 år.

I min skrivelse af 14. juli 1983 bemærkede jeg, at det led i bestemmelsen i den gældende udlændingelovs § 4, stk. 1, nr. 6, hvorefter en udlænding kan udvises, bl.a. når han har opnået opholdstilladelse ved bevidst urigtige anbringender eller svigagtige fortielser, ikke er opretholdt i den nye udlændingelov (nr. 226 af 8. juni 1983), der træder i kraft den 1. oktober 1983. Efter denne lovs § 19, stk. 3, kan der i de tilfælde, hvor en udlænding har opnået en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse ved svig, alene ske inddragelse af opholdstilladelsen.

Jeg udtalte videre, at der efter min opfattelse så vidt muligt ikke i tiden indtil den nye lovs ikrafttræden i medfør af den endnu gældende lovs bestemmelser bør træffes afgørelser om udvisning i tilfælde, hvor en sådan afgørelse ikke ville have hjemmel i den nye lov. Jeg henviste herved til, at en beslutning om udvisning, hvor betingelserne herfor efter den gældende lovs § 4 i øvrigt er opfyldt, principielt beror på et administrativt skøn, og at udøvelsen heraf synes at måtte ske under hensyntagen til den afvejning af humanitære over for offentligretlige hensyn, der har fundet udtryk i den nye lovs lempeligere bestemmelser om udvisning.

På baggrund heraf henstillede jeg til justitsministeriet at tage de trufne beslutninger om udvisning op til fornyet overvejelse.

I skrivelse af 1. september 1983 har justitsministeriet herefter givet udtryk for den opfattelse, at »en udlænding, der opholder sig her på grundlag af en opholdstilladelse, der er opnået i navnet af en opdigtet person eller en anden person, ... ikke (kan) siges at have fornøden tilladelse, da opholdstilladelsen netop ikke vedrører denne person«, og at de pågældende derfor ville kunne udvises efter den nye lovs § 24, nr. 5. Efter denne bestemmelse kan der træffes bestemmelse om udvisning, »hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse«.

Under henvisning hertil har justitsministeriet ikke fundet grundlag for at ændre den trufne afgørelse.

Jeg skal i den anledning udtale følgende:

Bestemmelsen i den gældende udlændingelovs § 4, stk. 1, nr. 6, har følgende ordlyd:

»En udlænding kan udvises

...

6. når han overtræder forskrifterne om opholdstilladelse, arbejdstilladelse eller visering eller ikke overholder dertil knyttede betingelser eller har opnået sådanne tilladelser ved bevidst urigtige anbringender eller svigagtige fortielser.

...«

Om praksis i henhold til sidste led i denne bestemmelse er følgende oplyst i betænkningen om udlændingelovgivningen, administrative retningslinier (Nr. 882/1979), s. 199:

»Denne bestemmelse er i praksis især blevet anvendt over for udlændinge, der har opnået opholds- og arbejdstilladelse ved bevidst urigtige anbringender eller svigagtige fortielser om deres slægtskabsforhold til her-

boende fremmedarbejdere. Ægtefælle og børn til herboende udlændinge har efter de gældende retningslinjer normalt ret til at få opholds- og arbejdstilladelse her i landet. Denne adgang er i et betydeligt omfang blevet misbrugt af udlændinge, der har fået meddelt opholdstilladelse ved urigtigt at angive, at de var børn af herboende fremmedarbejdere. Da disse udlændinge ikke ville have kunnet få opholds- og arbejdstilladelse, såfremt de rigtige forhold var oplyst, på grund af fremmedarbejderstoppet, har tilsynet for så vidt ikke haft nogen legal mulighed for at legalisere deres ophold, og tilladelserne skulle derfor inddrages, da grundlaget herfor har vist sig at være urigtigt. Dette er sket i form af udvisning med tilhold normalt for fem år. Efter aftale med justitsministeriet har tilsynet dog i en række tilfælde meddelt fortsat opholds- og arbejdstilladelse til udlændinge, der inden de urigtige slægtskabsforhold kom frem havde opholdt sig her i en række år, og som var ganske unge ved indrejsen.

...«

I fortsættelse heraf hedder det i udvalgets bemærkninger til den bestemmelse, der er optaget som § 49, nr. 4, litra a, i den gældende udlændingebekendtgørelse (a.st. s. 110):

»...

Efter forslaget til nr. 4, litra a, kan en udlænding efter mere end to års ophold kun udvises, når han har opnået opholds- og arbejdstilladelse ved bevidst urigtige anbringender eller svigagtige fortielser.

Udvisning på grund af svig ved ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse sker navnlig i tilfælde, hvor udlændingen har afgivet urigtige oplysninger om sin identitet, f.eks. ved at han har udgivet sig for at være barn af en herboende og derved opnået en opholdstilladelse, som han ellers ikke havde mulighed for, samt i tilfælde, hvor en udlænding har afgivet urigtige oplysninger om sin alder eller om sit samliv med en herboende ægtefælle.

...«

I udvalgets senere betænkning om udlændingelovgivningen (Nr. 968/1982) fremhæves det (s. 156), at bestemmelsen i den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 6, om adgangen til at udvise en udlænding, der har opnået opholdstilladelse ved svig, ikke foreslås opretholdt. Det anføres i denne forbindelse:

»...

Medmindre udlændingen ved svigen har begået en lovovertrædelse, der efter dom kan medføre udvisning efter udkastets § 18, nr. 2, vil svigen derfor alene kunne medføre inddragelse af opholdstilladelsen, jfr. herved § 15, stk. 2, sidste punkt (mindretallets udkast til stk. 3).

...«

Der er ikke i de af udvalget afgivne betænkninger holdepunkter for at antage, at det for udvalgets vurdering af, hvilke retsvirkninger der skulle være forbundet med, at der svigagtigt er opnået opholdstilladelse efter reglerne for familiesammenføring, har været tillagt betydning, om de urigtige oplysninger vedrører den pågældendes identitet eller andre personlige data, og i hvert fald for så vidt angår et tilfælde som det foreliggende, hvor fremsættelsen af de angiveligt svigagtige anbringender har haft til formål at godtgøre, at de pågældende opfyldte de aldersmæssige betingelser for at opnå opholdstilladelse efter reglerne for familiesammenføring, kan jeg ikke være enig i, at bestemmelsen i den nye lovs § 24, nr. 5, ville kunne danne grundlag for en udvisningsbeslutning.

Jeg må derfor i det hele fastholde den opfattelse, som jeg gav udtryk for i min skrivelse af 14. juli 1983 til justitsministeriet og dermed også min henstilling om, at de truffne beslutninger om udvisning undergives en fornyet overvejelse.

Jeg vil gøre folketingets retsudvalg bekendt med en kopi af denne skrivelse.

...«

I skrivelse af 24. januar 1984 meddelte justitsministeriet mig, at ministeriet efter en fornyet gennemgang af sagen efter omstændighederne havde fundet, at det til de tyrkiske statsborgere meddelte udvisningstilhold kunne ophæves, og at der blev meddelt de pågældende opholds- og arbejdstilladelse efter direktoratet for udlændinges nærmere bestemmelse.

Jeg meddelte herefter justitsministeriet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.